प्राप्तोत्साहः पुनर्नूनमस्मानेव हनिष्यसि ।
विस्मरत्युपकारं हि कृतकार्या महीभुजः ॥ ३०९ ॥
ऊर्द्ध्वारोहे य आलम्बहेतुर्भूभृच्छिनत्ति तं ।
कुठारिकस्तरुस्कन्धमिवाधोगमनोन्मुखः ॥ ३१० ॥
धीधैर्यादिप्रकर्षेण येनोपक्रियते नृपः ।
प्राप्तोदयः स तेनैव शंक्यं वेत्त्युपकारिणं ॥ ३११ ॥
अस्मिन् स्थिते विपद्भूदिति संचिन्त्य वर्ज्यते ।
मूढैः परिवृढैरापत्सेवको मङ्गलेच्छुभिः ॥ ३१२ ॥
संपद्यापत्सहायस्य विस्मृतोपक्रिया नृपाः ।
मध्ये प्रमादस्खलितमुत्पन्नं हृदि कुर्वते ॥ ३१३ ॥
आमयार्तिरिपुत्रासक्षुदादौ दृष्टवैकृतान् ।
लब्धोदया ह्रीभयेन क्ष्मापा घ्नन्त्यनुयायिनः ॥ ३१४ ॥
राज्ञः सतोऽपि नाश्वासो यस्येभस्येव कर्णयोः ।
अविशुद्धप्रकृतयो ध्वनन्ति मधुपा इव ॥ ३५५ ॥
दिवसे सन्निधानेन पिशुनप्रेरणा प्रभोः ।
ईर्ष्यालुना स्वैरिणीव रक्षितुं यदि पार्यते ॥ ३१६ ॥
राजन् राज्ञ्युपाध्यायो देवी यच्छिक्षयेद्रहः ।
तत्र प्रजागरः कर्तुमसर्वज्ञैर्न शक्यते ॥ ३१७ ॥
कथञ्चिदङ्कि हृदये कुशलैर्विनिवेशिता ।